

Sygn. akt XII K 204/20

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Celej

Protokolant: Paulina Powązka-Plóciennik

w obecności Prokuratora: Maria Syta

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2021 roku

sprawy **D. W.**, syna J. i W. z domu M., urodzonego dnia (...) w K.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 19 stycznia 2010 r. sygn. akt II K 929/07, za czyny z:

- a) art. 587 § 1 k.s.h., popełniony w dniu 2 kwietnia 2001 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- b) art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od dnia 12 stycznia 2001 r. do dnia 26 czerwca 2002 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
- c) art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., popełniony w okresie od dnia 19 marca 2001 r. do dnia 26 czerwca 2002 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda
- d) art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości, popełniony w marcu 2002 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

Postanowieniem z dnia 30 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Sochaczewie, sygn. akt II Ko 1611/13, na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządził wykonanie zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 7 grudnia 2011 r. sygn. akt II K 459/11, za czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w okresie od:

- a) nie wcześniej niż w dniu 5 grudnia 2009 r. do dnia 22 lipca 2010 r.,
- b) nie wcześniej niż w dniu 11 lipca 2010 r. do dnia 22 lipca 2010 r.,
- c) nie wcześniej niż w dniu 19 lipca 2010 r. do dnia 22 lipca 2010 r.,
- d) nie wcześniej niż w dniu 14 sierpnia 2009 r. do dnia 22 lipca 2010 r.,

na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lipca 2010 r. do dnia 12 października 2010 r., uznając grzywnę za wykonaną w liczbie 158 (stu pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych;

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Kozienicach XI Zamiejscowy Wydział Karny w Zwoleniu, sygn. akt XI Ko 627/13, na podstawie art. 75 § 1 k.k. zarządził wykonanie zawieszony kary łącznej pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 733/12, za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 czerwca 2012 r. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda, orzeczono nawiazkę w wysokości 470, 40 zł;

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Kozienicach, sygn. akt II Ko 755/13, na podstawie art. 45 § 1 k.k.w. zamieniono grzywnę na pracę użytecznie społeczną na okres 5 (pięciu) miesięcy; postanowieniem z dnia 24 czerwca 2014 r., Sąd Rejonowy w Kozienicach, sygn. akt II Ko 750/14, na podstawie art. 15 § 2 k.k.w. zawiesił wykonanie prac użytecznych społecznie;

4. Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 57/13, za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 21 grudnia 2012 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat i której nie zarządzono do wykonania do dnia wydania niniejszego wyroku, oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

Postanowieniem z dnia 13 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Kozienicach, sygn. akt II Ko 1268/13, na podstawie art. 45 § 1 k.k.w. zamienił grzywnę na pracę użytecznie społeczną na okres 3 (trzech) miesięcy; postanowieniem z dnia 24 czerwca 2014 r., Sąd Rejonowy w Kozienicach, sygn. akt II Ko 749/14, na podstawie art. 15 § 2 k.k.w. zawiesił wykonanie prac użytecznych społecznie;

5. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt VIII K 63/13, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 maja 2016 r., sygn. akt II AKa 96/16, za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 lipca 2002 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 listopada 2016r., sygn. akt XII K 166/16, obejmującym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 459/11 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt VIII K 63/13 na karę łączną w wysokości 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; obejmującym kary grzywny, wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 733/12, oraz Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 57/13, i na karę łączną grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres faktycznego wykonywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zwoleniu z dnia 7 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 459/11, tj. okres od dnia 31 grudnia 2015 r. do dnia 4 listopada 2016 r.;

7. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt XII K 198/12, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa 143/19, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełniony od połowy maja 2005r. do dnia 27 maja 2005r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych stawka; za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od połowy czerwca 2005 r. do 26 lipca 2005r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych

grzywny po 30 (trzydzieści) złotych stawka; za czyn z art. 272 k.k. popełniony 27 lipca 2006r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. popełniony 5 lutego 2007r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności i 100 stawek grzywny przyjmując jedną stawkę na 30 zł

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 19 grudnia 2019r. sygn. akt IV K 812/17 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2020r. sygn. akt X Ka 288/20 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony 4 lipca 2006r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

Orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym pomiędzy 1 lipca 2015 roku a 24 czerwca 2020 roku, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punkcie 7 (XII 198 /12) i w punkcie 8 (IV K 812 /17) i wymierza skazanemu D. W. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 3 miesięcy;

II. ustala, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XII K 198/12, tj. od 23 stycznia 2020 r. do dnia 16 marca 2021r.;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. O. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych wraz należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 1 i § 2 pkt. 2 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	XIIK204/20	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
USTALENIE FAKTÓW			
Wyroki wydane wobec skazanego			

Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Apelacyjny w Warszawie	15 marca 2017 r. 19 listopada 2019r.	XII K 198/12 II AKa 143/19
1.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie Sąd Okręgowy w Warszawie	19 grudnia 2019r. 4 sierpnia 2020r.	IV K 812/17 X Ka 288/20

1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	pozytywna prognoza kryminologiczna	opinia o skazanym	k. 53- 58, 118-121
związek podmiotowo-przedmiotowy między popełnionymi przestępstwami	karta karna	k. 61-63	
odpisy wyroków	k. 5 - 8, 17-18v k. 65 - 70 k. 104-110v k. 114 k. 135 k.139 k. 148-153		

	k. 155160 k.162-172		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

Ocena Dowodów		
Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	opinia o skazanym	Z opinii o skazanym sporządzonej w dniu 18 listopada 2020 r. przez Dyrektora Zakładu Karnego w Ż. wynika, iż zachowanie oraz postawę skazanego D. W. należy uznać za umiarkowanie pozytywną. Skazany karany dyscyplinarnie nie był, a nagradzany dwa razy. Nie pracuje na terenie jednostki penitencjarnej odpłatnie. Skazany nie zainteresował się udziałem w systemie programowego oddziaływani, odbywa karę w systemie zwykłym. Zgodnie z opinią, D. W. deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, wobec przełożonych i współosadzonych układa relacje zgodnie.
Informacje o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, odpisy wyroków	Sąd miał na uwadze, że między przestępstwami, za które orzeczone zostały kary podlegające łączeniu zachodzi bliski związek przedmiotowy. Popełnione przez D.	

	<p>W. przestępstwa były wymierzone przeciwko mieniu. Dodatkowo Sąd uznał przy tym, że popełnione przestępstwa cechuje szczególna bliskość czasowa – D. W. popełnił przestępstwa w okresie od połowy maja 2005r. do dnia 27 maja 2005r., w okresie od połowy czerwca 2005 r. do 26 lipca 2005r. 4 lipca 2006r., 27 lipca 2006r. a następnego czynu dopuścił się 5 lutego 2007r. Powyższe oznacza, iż skazany, biorąc pod uwagę jedynie zachowania skazanego z perspektywy przestępstw, za które zostały orzeczone kary, naruszał porządek prawny na przestrzeni kilku lat. Sąd miał na uwadze okoliczność negatywnie wpływającą na wymiar kary łącznej, a wynikającą z karty karnej skazanego. Dotychczas D. W. był skazywany ośmiokrotnie (w tym jeden raz orzeczono wobec skazanego wyrok łączny).</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy</p>	<p>Kary lub środki karne podlegające łączeniu</p>
<p>3.1.1.</p>	<p>Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt XII K 198/12,</p>	<p>kara łączna pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100</p>

	zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa 143/19,	stawek grzywny przyjmując jedną stawkę na 30 zł
3.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 19 grudnia 2019r. sygn. akt IV K 812/17 zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2020r. sygn. akt X Ka 288/20	kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie Sąd orzekał na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r. (sprzed nowelizacji dokonanej na mocy ustawy ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...) ¹⁹ (Dz. U. z 2020 roku, poz. 1086). Sąd doszedł do przekonania, że w przedmiotowej sprawie należy stosować przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 24 czerwca 2020 r., gdyż są one względniejsze dla sprawcy. Zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W przypadku niniejszej sprawy, Sąd badał stan prawny korzystniejszy dla		

skazanego jedynie pomiędzy dwoma reżimami orzekania w przedmiocie kary łącznej – stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2015 r., oraz pomiędzy dniem 1 lipca 2015 r. a dniem 24 czerwca 2020 r., albowiem stosownie do art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. z 2020 roku, poz. 1086) obecnie obowiązujące (od dnia 24 czerwca 2020 r.) przepisy dotyczące orzekania w przedmiocie kary łącznej stosuje się jedynie do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, czyli dnia 24 czerwca 2020 r., a wobec D. W. takie orzeczenie nie zostało wydane.

Sąd zauważył, że zastosowanie przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 r. nie uniemożliwiłoby połączenie skazanemu w węzeł kary łącznej jednostkowej kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie sygn. akt IV 812 /17, gdyż czyn, za który orzeczono w ww. wyroku karę nie został popełniony po zapadnięciu pierwszego wyroku, który mógł zostać objęty węzłem kary łącznej, przy czym w przedmiotowej sprawie ma to o tyle znaczenie, że Sąd orzekałby karę w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najwyższą z kar jednostkowych była kara 2 lat pozbawienia wolności). Natomiast stosując przepisy obowiązujące pomiędzy dniem 1 lipca 2015 r. a 24 czerwca 2020 r. można było przyjąć 1

rok i 6 miesięcy jako karę najwyższą jednostkową.

Stosownie do art. 85 k.k. w brzmieniu przed dniem 24 czerwca 2020 r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za popełnione przestępstwa, niezależnie od czasu orzeczenia kar podlegających łączeniu (§ 2). Za kary podlegające wykonaniu należy rozumieć: kary wykonywane na moment wydania wyroku łącznego (np. aktualnie wykonywana kara pozbawienia wolności) oraz kary oczekujące na wprowadzenie do wykonania (np. kolejne kary pozbawienia wolności). Podnieść przy tym należy, że w sprawie nie zaszły negatywne przesłanki do połączenia ww. kar pozbawienia wolności, o których mowa w art. 85 § 3 k.k.

Zdaniem Sądu pod rządami reżimu prawnego obowiązującego pomiędzy dniem 1 lipca 2015 r., a dniem 24 czerwca 2020 r., węzłem kary łącznej pozbawienia wolności objęte mogły zostać kary orzeczone w sprawach o sygn. XII K 198/12 oraz IV K 812/17, gdyż kary orzeczone powyższymi wyrokami nie zostały jeszcze wykonane.

WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd kierował się art. 86 § 1 k.k. oraz wszelkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie. Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Wobec powyższego, granice wymiaru kary łącznej za przestępstwa objęte powyższym zbiegiem wynoszą od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych orzeczona w sprawie XII K 198/12) do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności – w przypadku zastosowania zasady pełnej kumulacji.

Sąd uwzględnił utrwalone orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, jak również jednolite stanowisko doktryny. Rozstrzygając co do tego, która z zasad wymiaru kary łącznej – zasada absorpcji, asperacji czy kumulacji – powinna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd badał następujące okoliczności: ilość przestępstw, co do których orzeczono kary podlegające łączeniu, związek podmiotowo-przedmiotowy między poszczególnymi przestępstwami, a w tym w szczególności tożsamość rodzajową naruszonego dobra, związek między czasem i miejscem popełnienia przestępstwa, podobieństwa w sposobie jego popełnienia, tożsamość

ewentualnych współsprawców oraz tożsamość pokrzywdzonych. Stwierdzenie bliskiego związku podmiotowo-przedmiotowego mogłoby bowiem świadczyć o tym, że w abstrakcyjnie rozumianym odczuciu społecznym przestępstwa, za które orzeczono kary podlegające łączeniu odbierane byłyby jako „jedna całość”, co z kolei przemawiałoby za zastosowaniem zasady absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., sygn. II AKA 63/01, Prok. i Pr. 2002 nr 7, poz. 20; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. II AKA 44/14). Sąd miał przy tym na uwadze utrwalony w orzecznictwie pogląd, że zasada pełnej kumulacji oraz zasada pełnej absorpcji stosowana być powinna jedynie w sytuacjach wyjątkowych, wymagających szczególnego uzasadnienia, a za priorytet uważać należy zasadę asperacji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 r., sygn. II AKA 98/08, KZS 2008, Nr 12, poz. 47; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2008 r., II AKA 129/08, KZS 2008, Nr 9, poz. 48, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. II AKA 12/14, KZS 2014 nr 7-8, poz. 90).

W świetle powyższego, Sąd uznał, że specyfika niniejszej sprawy przemawia za zasadnością zastosowania zasady asperacji i wymierzenia skazanemu D. W. kary łącznej w wymiarze 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając w zakresie wymiaru kary łącznej, Sąd miał na uwadze bliski związek przedmiotowy między wszystkimi przestępstwami wchodzącymi w węzeł kary łącznej. Większość bowiem z

popelnionych przez skazanego przestępstw wymierzona była przeciwko tożsamym dobrom prawnym, tj. mieniu. Ponadto przestępstw tych cechuje bliskość czasowa. Sąd Okręgowy dostrzegł, że pomiędzy poszczególnymi, pojedynczymi czynami prawie nie zachodzi odstęp czasu. Nadto, Sąd miał na uwadze okoliczność negatywnie wpływającą na wymiar kary łącznej, a wynikającą z karty karnej skazanego. Dotychczas był skazywany ośmiokrotnie, co pokazuje, iż nie przestrzegał on obowiązującego w społeczeństwie porządku prawnego oraz miał doń stosunek lekceważący.

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd miał na uwadze także opinię, jaka została wydana odnośnie skazanego przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w Ż.. Opinia, którą można ocenić jako pozytywną, świadczy, zdaniem Sądu, o skutecznym przebiegu wobec skazanego procesu resocjalizacji. Poprawne zachowanie osadzonego w warunkach zakładu karnego winno stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności, mającej zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy pozytywnych celów zapobiegawczych i wychowawczych. Nie uszło uwadze Sądu także to, że skazany prezentuje krytyczną postawę do popelnionych przestępstw.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, Sąd zastosował przyłączeniu kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego D. W. zasadę asperacji i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do

kumulacji kar, albowiem byłaby to dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec skazanego, zwłaszcza w świetle pozytywnej opinii z jednostki penitencjarnej. Z drugiej zaś strony, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do absorpcji kar, albowiem orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji, prowadziłoby do stanu bezkarności za część popełnionych przez skazanego przestępstw. Wymierzając skazanemu karę łączną pozbawienia wolności ww. wymiarze, Sąd uznał, że kara ta spełni zarówno ustawowe zadania wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego, jak i zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta, zdaniem Sądu, nie może absolutnie być uznana jako zbyt surowa, w szczególności biorąc pod uwagę, że suma wszystkich kar jednostkowych wynosi 4 lata i 2 miesiące. Tym bardziej iż wydany wobec skazanego wyrok łączny w niniejszej sprawie skróci czas odbywania kary pozbawienia wolności o prawie 7 miesięcy.

Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

nie dotyczy

Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania,

zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Zgodnie z treścią art. 576 § 1 k.p.k., Sąd orzekł, że wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym, w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu.	
III.	Zgodnie z treścią art. 572 k.p.k., Sąd umorzył przedmiotowe postępowanie w pozostałym zakresie.	
IV.	Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XII K 198/12, tj. od 23 stycznia 2020 r. do dnia 16 marca 2021r. Powyższe zaliczenie Sąd oparł na danych zawartych w opinii o skazanym nadesłanej z Aresztu Śledczego i informacji z KRK, które to dokumenty stanowią najbardziej miarodajne dowody w przedmiotowym zakresie.	

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu skazanego zostało wydane w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, po podwyższeniu zasądzonej na rzecz obrońcy z urzędu skazanego kwoty wynagrodzenia o należną stawkę podatku VAT (art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie

	ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu).
VI.	Sąd zwolnił skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., albowiem skazany jest pozbawiony wolności, a jego możliwości zarobkowe są ograniczone.

PODPIS